

Carta

que va trobar el diumenje passat en Cabra
al Cassino Menestral.

Ta carta darrera—la vaig rebre ahi;
que simpàtich m' era—'l carté al matí;
sensa obrir el sobre—l' anava guaytant;
tant temps d' esperar-la—perqué tardar tant!

Ja se 'l que 'm demanas—se també 'l que vols,
diràs que t' olvido—que l' amor es pols;
que ab tu may no penso—y ab aixó tens tort,
avants qu' olvidarte—que vingui la mort.

Llegeixo depressa—el cor bategant,
no vull tas paraulas—anar comentant.
«Frisança, deliris»—Deu meu quin condoll!
que 't mors sensa veurem—jo també estich sol;
que totes las festes—sentes gran tristor;
jo també entorn miro—per tot la vuydor;
per tot veig ta imatge—seguintme ab anhel
tant guaytant la plana—com mirant el cel.

Mos amichs se 'n riuen—vegent mon neguit,
ta carta cent voltas—llegí ahi la nit:
ella 'm feu tristesa—y 'm posá frisós,
fins vegí ab l' aubada—ton capet tant rós;
l' aubada qu' entraba—per dintre el portal
y á fora quins xiscles—quins bruels el mastral;
pro d' aquesta carta—no puch posá en clar
aquella paraula—que vas esborrar...

Ma carta t' envio—avuy ab conhort;
jugo ab ta resposta—la vida ó la mort.

C.

Lo que mes me agrada

Per pintura . . .	En Llonsas.
» música . . .	» Mirinyachs.
» declamació. . .	» Llibrets.
» cant . . .	» Canela.
» medicina (bestial)	El Vaquer.
» tauromaquia.	L' Hereu manresana.
» ball . . .	En Salau.
» agricultura .	La Milans.
» carniceria .	Las Hechuras.

Concells y refrans dels vells

Quant te diguin per casar
pénsati fins á demá.

Tant els petits com els graus,
els savis com els patants,
tindrán de treures els guants
si carbó tocan.

El jove que vol fer l' os
sens guaytar si arregen flors

ó si lladre aprop un gos,
es molt tanoca.

Despres d' un tip de cargols
no 'n mengis gaires de cols.

No es pas de jove prudent
l' anar contra la corrent.

Per covar un refredat
no es gens bo està enamorat.

Quant la noya es finestrera
es cansa d' estar soltera.

Diu qu' estima fins al cel,
que quant mira fon el gel,
jove, qué pensas?

M.

Crónica casulana

Doném un aplauso desde las columnas de L' HEREUHET á la Junta Directiva del Cassino per el bon acort que ha prés d' exigir sian abonadas per un soci las noyas que concorren als nostres balls. Creyém que ja era hora d' acabar l' abus que després de tant temps existia de veures plé 'l Saló de ball de gent forastera, mentres que las familias del socis tenian d' estar moltes vegades sensa poguer seure, per falta d' espay, siguent aixis que pagan mensualment la quota senyalada.

Ara sols nos manca demanar s' exigeixi 'l compliment del seu deber al porter, á fin de que no permeti l' entrada á las noyas que sensa ser fillas de socis, no portin l' abono corresponent.

Qu' es conegui que tenim un President de pés.

Com es d' us y costum en semblant festa, la segona americana de la primera part es la senyalada pera que las *damisel-las* vagint á escullirse 'l ballador, pogueu triar á satisfacció seva. Es un dret que 'ls hi concedim en aquest ball, y preguém als joves mes guapos y de mes *viso* que 's possin á *primera fila*, perque no 's dongués el cas que hi hagués algun *percanse*, y fossin varias las jovenetas que 's disputessin el mateix jove.

La tercera americana, també de la primera part, es el que dediquém á las casadas, sogres inclusiu, y preguém á las solteretas, com á prova de deferencia envers las sevas companyas, s' abstingan de ballar, y quedan donchs encarregats els joves de dançar ab las mullers.

Creyém que 'ls marits respectius no estarán gelosos durant aquet ball, ja que per una mica d' esbarjo que donguém á las sevas *costellas* no deu perillar ni la tranquil·tat nupcial ni la pau europea.

Ja tindrán ells la seva compensació en el segon Schotischs que 'ls dediquem de la mateixa